

שלשה ידידים

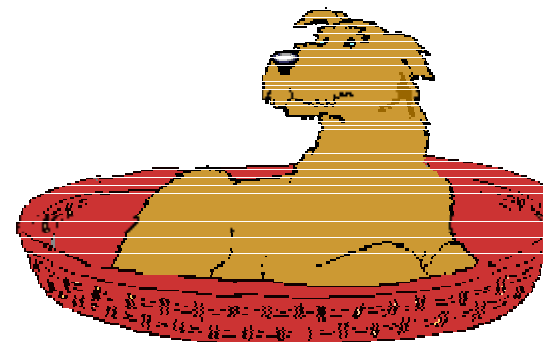
כתבו ג'ולי, מרגו, קונטין, קמיל ואריסטן בני 8

התעורר. הוא קם מהסל ויצא מדלת הבית.

אבל במקום לרוץ אחרי החתולה התחיל למשוך אותה בכוון הנחל. והחתולה באמת נפלה לתוך המים. למזלה הוציא אותה משם דייג שישב על גדת הנחל. ואז טופו הבין שעשה

יום אחד בקיץ, היה זה אחר הצהריים בחדר קטן, ישן כלב טופו בתוך סל אדום.

ברחוב עברה חתולה מרגריטה וראתה אותו דרך החלון הפתוח. "כמה טוב לו, לכלב טופו זה" חשבה החתולה והתחילה לילל עד שטופו

ששניהם ברחו מיד. עכשיו שוב
התחילו העורבים לתקוף אותם.
פתאום קראה מרגריטה "ראה, סל
גדול של גרעינים. נוכל להסתתר שם."
הם ראו שם ירגזי. הוא ישב בשקט
וניקר בגרעינים.
טופו ומרגריטה פנו אליו "ציפור

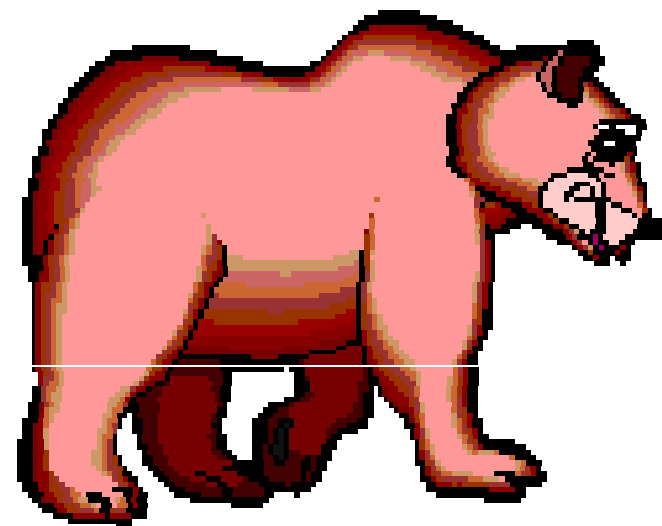

חמודה, אולי לעזרי לנו להתפטר
מהעורבים?"
"אבל בוודאי" ענה ירגזי וניגש
למלאכה.
"קודם עלינו למצוא רשת" אמר "אחר
כך נפזר את הגרעינים ליד העץ. את,

מעשה רע והלך להתנצל בפני
מרגריטה.
פתאום הופיעה בשמיים להקה גדולה
של עורבים שתקפו אותם. טופו

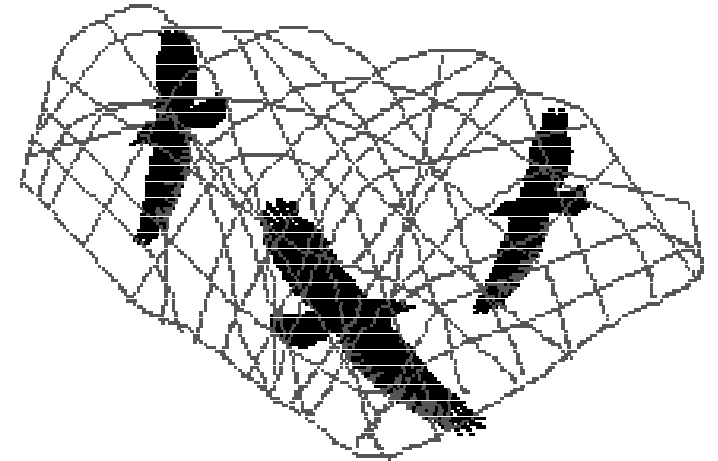

ומרגריטה מבוהלים חיפשו מסתור
ונכנסו למערה. אלא שבמערה זו גר
דוב גדול. הדוב רגז ונהם כל כך

"הידד, תפסנו את העורבים הרעים!"
קראו שלושת החברים.
בסוף שלושתם חזרו לביתם שמחים
מאוד והמשיכו להיפגש מדי יום.

מרגריטה טפסי על העץ עם הרשת.
וכשהעורבים ירדו לאכול את
הגרעינים, זרקו את הרשת עליהם. כך
נכלא אותם.
כל אחד הלך למקומו והמתינו לבואם

של העורבים. פתאום טופו קרא "הנה
הם באים. מרגריטה, תתכונני."
והירגזי קרא "קדימה מרגריטה, עכשיו
צריך לפעול!"
הרשת נפלה והעורבים נתפסו בה.